

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 14. maj 2014
(OR. en)**

8457/14

LIMITE

**EF 121
ECOFIN 342**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: Aftale om overførsel og gensidiggørelse af bidrag til Den Fælles Afviklingsfond

AFTALE
OM OVERFØRSEL OG GENSIDIGGØRELSE
AF BIDRAG TIL DEN FÆLLES AFVIKLINGSFOND

DE KONTRAHERENDE PARTER, Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Hellske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypren, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Republikken Finland

som er FAST BESLUTTET PÅ at oprette en integreret finansiel ramme i Den Europæiske Union, som bankunionen er en grundlæggende del af,

som MINDER OM den afgørelse, der blev vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaterne i euroområdet, forsamlet i Rådet for Den Europæiske Union, den 18. december 2013 vedrørende forhandling og indgåelse af en mellemstatslig aftale om Den Fælles Afviklingsfond ('fonden'), der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber¹ (SRM-forordningen) og det mandat, der er knyttet til nævnte afgørelse,

og som tager følgende i betragtning:

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles bankafviklingsfond og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010.

- (1) Den Europæiske Union har de seneste år vedtaget en række retsakter, der er afgørende for virkeliggørelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser og sikringen af den finansielle stabilitet i euroområdet og Unionen generelt samt for processen hen imod en mere dybtgående økonomisk og monetær union.
- (2) I juni 2009 opfordrede Det Europæiske Råd til fastlæggelse af et "*fælles europæisk regelsæt, der gælder for alle finansielle institutioner i det indre marked*". Unionen har således med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013¹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU² fastsat et fælles sæt harmoniserede tilsynsregler, som kreditinstitutter i hele Unionen skal overholde.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (3) Unionen har endvidere oprettet de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er), der er blevet tildelt en række opgaver vedrørende mikrotilsyn. Det drejer sig om Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010¹, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010² og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010³. Dette blev ledsaget af etableringen af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010⁴ som har fået tildelt visse opgaver vedrørende makrotilsyn.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

- (4) Unionen har oprettet en fælles tilsynsmekanisme i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013¹ om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank (ECB) i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, der tillægger ECB, som handler i fællesskab med de nationale kompetente myndigheder, tilsynsbeføjelser med hensyn til kreditinstitutter, der er etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta, og i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, men har besluttet at etablere en ordning om tæt samarbejde med ECB med henblik på tilsyn (de "deltagende medlemsstater").
- (5) Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber² ("BRR-direktivet") harmoniserer Unionen nationale love og bestemmelser vedrørende afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber, herunder oprettelsen af nationale afviklingsfinansieringsordninger.

¹ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EU, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012.

- (6) Det Europæiske Råd erklærede på mødet den 13.-14. december 2012: "*I en kontekst, hvor tilsynet med bankerne reelt flyttes til en fælles tilsynsmekanisme, vil der være behov for en fælles afviklingsmekanisme med de nødvendige beføjelser til at sikre, at enhver bank i de deltagende medlemsstater kan blive afviklet ved hjælp af passende redskaber*". Det Europæiske Råd erklærede endvidere på mødet den 13.-14. december 2012: "*Den fælles afviklingsmekanisme bør baseres på bidrag fra den finansielle sektor selv og omfatte passende og effektive bagstopperordninger. Denne bagstopper bør være finanspolitisk neutral på mellemlang sigt ved at sikre, at man får den offentlige støtte ind igen ved hjælp af efterfølgende afgifter på finansindustrien*". I denne forbindelse har Unionen vedtaget SRM-forordningen, som skaber et centraliseret system for afviklingsbeslutninger, der er udstyret med passende midler til finansiering gennem oprettelsen af fonden. SRM-forordningen finder anvendelse på enheder, der er placeret i de deltagende medlemsstater.

- (7) SRM-forordningen opretter navnlig fonden og fastsætter de nærmere bestemmelser for dens anvendelse. BRR-direktivet og SRM-forordningen fastsætter de overordnede kriterier for fastsættelse og beregning af de institutters ex ante- og ex post-bidrag, der er nødvendige til finansieringen af fonden, samt medlemsstaternes forpligtelse til at opkræve dem på nationalt plan. De deltagende medlemsstater, der har opkrævet bidragene fra de institutter, som er placeret på deres respektive områder, i henhold til BRR-direktivet og SRM-forordningen, har fortsat beføjelse til at overføre disse bidrag til fonden. Forpligtelsen til at overføre de bidrag, der er opkrævet på nationalt plan, til fonden er ikke afledt af EU-lovgivning. En sådan forpligtelse indføres ved denne aftale, der fastsætter de betingelser, ifølge hvilke de kontraherende parter i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige krav i fællesskab enes om at overføre de bidrag, de opkræver på nationalt plan, til fonden.
- (8) Hver enkelt deltagende medlemsstat beføjelse til at overføre de bidrag, de opkræver på nationalt plan, bør udøves i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), ifølge hvilken medlemsstaterne blandt andet bistår Unionen i gennemførelsen af dens opgaver og afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af Unionens mål i fare. Af denne årsag bør deltagende medlemsstater sikre, at finansielle midler på ensartet vis kanaliseres hen til fonden, hvorved det sikres, at fonden fungerer hensigtsmæssigt.

- (9) I overensstemmelse hermed har de kontraherende parter indgået denne aftale, hvorved de bl.a. forpligter sig til at overføre de bidrag, de opkræver på nationalt plan, til fonden i henhold til fælles kriterier, regler og betingelser, navnlig tildelingen i en overgangsperiode af de bidrag, de opkræver på nationalt plan, til forskellige afdelinger svarende til hver af de kontraherende parter samt en gradvis gensidiggørelse af anvendelsen af afdelingerne, således at afdelingerne vil ophøre med at eksistere ved slutningen af overgangsperioden.
- (10) De kontraherende parter erindrer om, at det er deres mål at opretholde lige vilkår og minimere de samlede afviklingsomkostninger for skatteyderne, og de vil tage den samlede byrde for de respektive banksektorer i betragtning ved fastsættelsen af bidragene til fonden og den skattemæssige behandling heraf.
- (11) Indholdet af denne aftale er begrænset til de specifikke elementer i fonden, som fortsat hører under medlemsstaternes beføjelser. Denne aftale berører ikke de fælles regler i EU-lovgivningen, og den ændrer heller ikke deres anvendelsesområde. Den er derimod beregnet som et supplement til EU-lovgivningen om bankafvikling og som værende tæt forbundet med samt en støtte for gennemførelsen af Unionens politikker, navnlig etableringen af et indre marked for finansielle tjenesteydelser.

- (12) Nationale love og bestemmelser om gennemførelse af BRR-direktivet, herunder vedrørende oprettelse af nationale finansieringsordninger, finder anvendelse fra den 1. januar 2015. Bestemmelserne om oprettelse af fonden i henhold til SRM-forordningen vil i princippet finde anvendelse fra den 1. januar 2016. Som konsekvens heraf vil de kontraherende parter opkræve bidrag, der er øremærket til den nationale afviklingsfinansieringsordning, som de skal oprette, frem til anvendelsesdatoen for SRM-forordningen, på hvilken dato de vil begynde at opkræve bidrag, der er øremærket til fonden. Med henblik på at styrke fondens finansieringskapacitet fra dens start forpligter de kontraherende parter sig til at overføre de bidrag, som de har opkrævet i medfør af BRR-direktivet til fonden frem til anvendelsesdatoen for SRM-forordningen.

- (13) Det anerkendes, at der kan opstå situationer, hvor de midler, der er til rådighed i fonden, ikke er tilstrækkelige til at imødegå en given afviklingsforanstaltning, og hvor de ex post-bidrag, der bør opkræves for at dække de nødvendige yderligere beløb, ikke umiddelbart er tilgængelige. I henhold til Eurogruppens og Rådets erklæring af 18. december 2013 bør de kontraherende parter, der er berørt af en given afviklingsforanstaltning, for at sikre en fortsat tilstrækkelig finansiering i overgangsperioden, stille midlertidige lån til rådighed fra nationale kilder eller den europæiske stabilitetsmekanisme ('ESM') i overensstemmelse med de aftalte procedurer, herunder tilvejebringelse af muligheder for midlertidige overførsler mellem nationale afdelinger. De kontraherende parter bør have indført procedurer, som gør det muligt for dem rettidigt at efterkomme enhver anmodning om midlertidige lån. Der vil blive udviklet en fælles bagstopper i løbet af overgangsperioden. En sådan bagstopper vil gøre det lettere for fonden at optage lån. Banksektoren vil i sidste ende være ansvarlig for tilbagebetalingen ved hjælp af bidrag i alle de deltagende medlemsstater, herunder ex post-bidrag. Disse ordninger vil sikre ensartet behandling på tværs af alle de kontraherende parter, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme og i den fælles afviklingsmekanisme, herunder de kontraherende parter, der tilslutter sig på et senere tidspunkt, for så vidt angår rettigheder og forpligtelser såvel i overgangsperioden som i ligevægtstilstanden (steady state). Disse ordninger vil respektere lige vilkår for medlemsstater, der ikke deltager i den fælles tilsynsmekanisme og i den fælles afviklingsmekanisme.

- (14) Denne aftale bør ratificeres af alle medlemsstater, der har euroen som valuta, og af de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, men deltager i den fælles tilsynsmekanisme og den fælles afviklingsmekanisme.
- (15) Medlemsstater, der ikke har euroen som valuta og ikke er kontraherende parter, bør tiltræde denne aftale med fuldgældige rettigheder og forpligtelser svarende til de kontraherende parter fra den dato, hvor de indfører euroen som valuta eller alternativt fra datoen for ikrafttrædelsen af ECB's afgørelse om tæt samarbejde, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013.
- (16) Den 21. maj 2014 gav repræsentanterne for regeringerne i medlemsstaterne de kontraherende parter beføjelse til at anmode Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans ("Afviklingsinstansen") om at udføre opgaverne omhandlet i denne aftale.

- (17) Artikel 15 i SRM-forordningen som gældende på tidspunktet for dens vedtagelse fastsætter overordnede principper for afvikling, i henhold til hvilke aktionærerne i det institut, der er under afvikling, bærer tabene først, og kreditorerne i det institut, der er under afvikling, bærer tabene efter aktionærerne i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen for deres fordringer. I overensstemmelse hermed fastsætter artikel 27 i SRM-forordningen et bail-in-værktøj, som kræver, at der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering svarende til et beløb på mindst 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingsforanstaltningen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 20 i SRM-forordningen, af aktionærer, indehavere af relevante kapitalinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver ved hjælp af nedskrivning, konvertering eller på anden vis, og kræver, at bidraget fra fonden ikke overstiger 5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingsforanstaltningen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 20 i SRM-forordningen, medmindre alle usikrede ikkeprivilegerede passiver, bortset fra dækkede indskud, er nedskrevet eller konverteret fuldt ud. Endvidere fastsætter artikel 18, 52 og 55 i SRM-forordningen som gældende på tidspunktet for dens vedtagelse en række procedureregler om beslutningstagning for Afviklingsinstansen og Unionens institutioner. Disse elementer i SRM-forordningen udgør et væsentligt grundlag for de kontraherende parter samtykke til at være bundet af denne aftale.

(18) De kontraherende parter anerkender, at de relevante bestemmelser i Wienerkonventionen om traktatretten og folkeretlig sædvaneret finder anvendelse med hensyn til en eventuel fundamental ændring af omstændigheder, som har fundet sted mod deres vilje, og som påvirker det væsentlige grundlag for de kontraherende parters samtykke til at være bundet af bestemmelserne i denne aftale, jf. betragtning 17. De kontraherende parter kan tilsvarende i henhold til folkeretten påberåbe sig konsekvenserne af en eventuel fundamental ændring af omstændigheder, som har fundet sted mod deres vilje. Hvis en kontraherende part påberåber sig sådanne konsekvenser, kan enhver anden kontraherende part forelægge sagen for Den Europæiske Unions Domstol ("Domstolen"). Domstolen bør tillægges beføjelse til at undersøge, om der foreligger en eventuel fundamental ændring af omstændigheder og konsekvenserne heraf. De kontraherende parter anerkender, at en sådan påberåbelse af konsekvenserne efter en ophævelse eller ændring af nogen af de elementer i SRM-forordningen, som er omhandlet i betragtning (17), som er foretaget mod nogen af de kontraherende parters vilje, og som kan påvirke det væsentlige grundlag for deres samtykke til at være bundet af bestemmelserne i denne aftale, vil være ensbetydende med en tvistighed om anvendelsen af denne aftale som omhandlet i artikel 273 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der dermed kan forelægges Domstolen i medfør af denne bestemmelse. En kontraherende part kan også anmode Domstolen om foreløbige forholdsregler i overensstemmelse med artikel 278 i TEUF og artikel 160-162 i Domstolens procesreglement¹. Domstolen bør, såvel når den træffer afgørelse om tvistigheden, som når den tilkender foreløbige forholdsregler, tage hensyn til de kontraherende parters forpligtelser i henhold til TEU og TEUF, herunder dem, der vedrører den fælles afviklingsmekanisme og dens integritet.

¹ Domstolens procesreglement af 25. september 2012 (EUT L 265 af 29.9.2012, s. 1) med senere ændringer.

- (19) Afgørelsen af, hvorvidt Unionens institutioner, Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder anvender bail-in-værktøjet på en måde, som er forenelig med EU-retten, tilkommer Domstolen i overensstemmelse med de retsmidler, som er fastsat i TEU og TEUF, dvs. artikel 258, 259, 260, 263, 265 og 266 i TEUF.
- (20) De rettigheder og forpligtelser, der er fastlagt i denne aftale, er som et folkeretligt instrument omfattet af reciprocitetsprincippet. I overensstemmelse hermed er hver af de kontraherende parter samtykke til at være bundet af denne aftale afhængigt af en tilsvarende udøvelse af de rettigheder og opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler hver af de kontraherende parter. Som følge heraf bør en kontraherende parts tilsidesættelse af sin forpligtelse til at overføre bidragene til fonden medføre, at de enheder, som er meddelt tilladelse på dens områder, udelukkes fra adgang til fonden. Afviklingsinstansen og Domstolen bør tillægges beføjelse til at afgøre og erklære, om de kontraherende parter har tilsidesat deres forpligtelse til at overføre bidragene i overensstemmelse med procedurerne i denne aftale. De kontraherende parter anerkender, at den eneste retsfølge af en tilsidesættelse af forpligtelsen til at overføre bidragene vil være, at den kontraherende part, som har begået overtrædelsen, udelukkes fra finansiering via fonden, og at de øvrige kontraherende parter forpligtelser i henhold til aftalen ikke berøres heraf.

- (21) Denne aftale opretter en mekanisme, hvorved de deltagende medlemsstater forpligter sig til i fællesskab, rettidigt og med renter at tilbagebetale det beløb til hver enkelt medlemsstat, der ikke deltager i den fælles tilsynsmekanisme og den fælles afviklingsmekanisme, som den pågældende ikkedeltagende medlemsstat har betalt i egne indtægter svarende til anvendelsen af EU's almindelige budget i tilfælde med ansvar uden for kontraktforhold og udgifter forbundet hermed, for så vidt angår EU-institutionernes udøvelse af beføjelser i henhold til SRM-forordningen. Hver deltagende medlemsstat bør under denne ordning hæfte separat og individuelt og ikke fælles og solidarisk, og dermed bør hver deltagende medlemsstat kun være ansvarlig for sin del af den forpligtelse til tilbagebetaling, der er fastlagt i henhold til denne aftale.
- (22) Uoverensstemmelser, der måtte opstå mellem de kontraherende parter vedrørende fortolkningen og anvendelsen af denne aftale, herunder dem, der vedrører overholdelse af forpligtelserne deri, bør forelægges Domstolen, jf. artikel 273 i TEUF. Medlemsstater, der ikke har euroen som valuta og ikke er parter i denne aftale, bør kunne forelægge Domstolen enhver tvistighed om fortolkningen og gennemførelsen af denne aftales bestemmelser om ansvar uden for kontraktforhold og udgifter forbundet hermed.

- (23) Overførsel af bidrag fra kontraherende parter, der tiltræder den fælles tilsynsmekanisme og den fælles afviklingsmekanisme på en dato, der ligger senere end datoen for denne aftales anvendelse, bør ske under hensyntagen til princippet om ligebehandling af de kontraherende parter, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme og den fælles afviklingsmekanisme på datoen for denne aftales anvendelse. Kontraherende parter, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme og i den fælles afviklingsmekanisme på datoen for denne aftales anvendelse, bør ikke pålægges byrder for afviklinger, som de nationale finansielle ordninger for dem, der bliver deltagere på et senere tidspunkt, bør bidrage til. Ligeledes bør sidstnævnte ikke bære omkostningerne for afviklinger, der opstod før den dato, på hvilken de blev deltagende medlemsstater, hvor det er fonden, der bør være ansvarlig.
- (24) Såfremt det tætte samarbejde mellem en kontraherende part, der ikke har euroen som valuta, og ECB afsluttes i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) nr. 1024/2013, bør der træffes afgørelse om en fair deling af de kumulerede bidrag fra den pågældende kontraherende part under hensyntagen til såvel den pågældende kontraherende parts som fondens interesser. Der fastsættes derfor i artikel 4, stk. 3, i SRM-forordningen regler, kriterier og proceduren, hvorefter Afviklingsinstansen indgår aftale med den medlemsstat, hvis tætte samarbejde afsluttes, om tilbagebetaling af de bidrag, som den pågældende medlemsstat har overført.

(25) Under fuld hensyntagen til procedurerne og kravene i de traktater, som Den Europæiske Union bygger på, er de kontraherende parter mål at indarbejde denne aftales materielle bestemmelser i Unionens retlige ramme hurtigst muligt og i overensstemmelse med TEU og TEUF —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

AFSNIT I

FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

ARTIKEL 1

1. Ifølge denne aftale forpligter de kontraherende parter sig til
 - a) at overføre bidrag opkrævet på nationalt plan i overensstemmelse med BRR-direktivet og SRM-forordningen til Den Fælles Afviklingsfond ('fonden'), der er oprettet ved nævnte forordning, og

- b) i en overgangsperiode fra denne aftales anvendelsesdato, jf. artikel 12, stk. 2, til det tidspunkt, hvor fonden når det målniveau, der er fastsat i artikel 68 i SRM-forordningen, dog højst 8 år efter denne aftales anvendelsesdato (overgangsperioden), at tildele de bidrag, de opkræver på nationalt plan i henhold til SRM-forordningen og BRR-direktivet, til forskellige afdelinger svarende til hver af de kontraherende parter. Anvendelsen af disse afdelinger er underlagt en gradvis gensidiggørelse, således at de ved overgangsperiodens udløb vil ophøre med at eksistere,

og derigennem at understøtte fondens effektive drift og funktionsmåde.

2. Denne aftale finder anvendelse på de kontraherende parter, hvis institutioner er underlagt den fælles tilsynsmekanisme og den fælles afviklingsmekanisme i henhold til de relevante bestemmelser i henholdsvis forordning (EU) nr. 1024/2013 og SRM-forordningen (de kontraherende parter, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme og i den fælles afviklingsmekanisme).

AFSNIT II

SAMMENHÆNGEN MED OG FORHOLDET TIL EU-RETTE

ARTIKEL 2

1. Denne aftale anvendes og fortolkes af de kontraherende parter i overensstemmelse med de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, og EU-retten, især artikel 4, stk. 3, i TEU, og EU-lovgivningen vedrørende afvikling af institutter.
2. Denne aftale anvendes i det omfang, den er forenelig med de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, og EU-retten. Den griber ikke ind i Unionens beføjelser til at handle inden for det indre marked.
3. De relevante definitioner i artikel 3 i SRM-forordningen finder anvendelse på denne aftale.

AFSNIT III

OVERFØRSEL AF BIDRAG OG AFDELINGER

ARTIKEL 3

Overførsel af bidrag

1. De kontraherende parter forpligter sig til i fællesskab uigenkaldeligt at overføre de bidrag til fonden, som de opkræver fra de institutter, der er meddelt tilladelse på deres områder i henhold til artikel 69 og 70 i SRM-forordningen og i henhold til de deri fastsatte kriterier samt de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som de henviser til. Overførslen af bidrag skal foretages i overensstemmelse med betingelserne i denne aftales artikel 4-10.
2. De kontraherende parter overfører ex ante-bidragene for hvert år senest den 30. juni det pågældende år. Den første overførsel af ex ante-bidrag til fonden sker senest den 30. juni 2016 eller, hvis aftalen endnu ikke er trådt i kraft på den dato, senest seks måneder efter dens ikrafttræden.
3. Bidrag opkrævet af de kontraherende parter i henhold til artikel 103 og 104 i BRR-direktivet inden datoen for aftalens anvendelse overføres til fonden senest den 31. januar 2016 eller, hvis aftalen endnu ikke er trådt i kraft på den dato, senest en måned efter dens ikrafttræden.

4. Beløb, der inden datoen for denne aftales anvendelse udbetales af en kontraherende partsafviklingsfinansieringsordning, i forbindelse med afviklingsforanstaltninger på dens eget område, fratrækkes de bidrag, som den pågældende kontraherende part skal overføre til fonden som omhandlet i stk. 3. I sådanne tilfælde er den pågældende kontraherende part fortsat forpligtet til at overføre et beløb til fonden svarende til det, der ville have været nødvendigt for at nå målniveauet for dens afviklingsfinansieringsordning i overensstemmelse med artikel 102 i BRR-direktivet og inden for de heri fastsatte frister.
5. De kontraherende parter overfører ex post-bidrag opkrævet efter de kriterier, der er fastsat i artikel 67 i SRM-forordningen, umiddelbart efter opkrævningen.

ARTIKEL 4

Afdelinger

1. I overgangsperioden overføres de bidrag, der opkræves på nationalt plan, til fonden på en sådan måde, at de fordeles på afdelinger svarende til hver kontraherende part.
2. Størrelsen af hver enkelt kontraherende parts afdelinger svarer til de samlede bidrag, der skal ydes af de institutter, der er meddelt tilladelse på deres områder, i henhold til artikel 68 og 69 i SRM-forordningen og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der henvises til deri.

3. På datoen for denne aftales ikrafttræden udarbejder Afviklingsinstansen til orientering en liste over størrelsen af afdelinger svarende til hver kontraherende part. Denne liste ajourføres hvert år i overgangsperioden.

ARTIKEL 5

Afdelingernes funktionsmåde

1. Når det i henhold til de relevante bestemmelser i SRM-forordningen besluttet, at fonden skal benyttes, skal Afviklingsinstansen have beføjelse til at råde over fondens afdelinger som følger:
 - a) Som det første dækkes omkostningerne af afdelingerne svarende til de kontraherende parter, hvor det institut eller den koncern, der er under afvikling, er etableret eller meddelt tilladelse. Når en grænseoverskridende koncern er under afvikling, fordeles omkostningerne mellem de forskellige afdelinger svarende til de kontraherende parter, hvor moderselskabet og dets datterselskaber er etableret eller meddelt tilladelse, under hensyn til det relative bidragsbeløb, som hver enkelt enhed i en koncern under afvikling har ydet til deres respektive afdelinger i forhold til det samlede bidragsbeløb, som alle enheder i koncernen har ydet til deres nationale afdelinger.

Hvis en kontraherende part, hvor moderselskabet eller dets datterselskab er oprettet eller er meddelt tilladelse, finder, at anvendelsen af dette kriterium for fordeling af omkostninger, jf. første afsnit, fører til en stor asymmetri mellem omkostningsfordelingen mellem afdelingerne og risikoprofilen for de enheder, der er berørt af afviklingen, kan den anmode Afviklingsinstansen om desuden og straks at tage hensyn til kriterierne i artikel 107, stk. 5, i BRR-direktivet. Hvis Afviklingsinstansen ikke efterkommer anmodningen fra den pågældende kontraherende part, giver den en offentlig redegørelse for sin holdning.

De finansielle midler, der er til rådighed i afdelingerne svarende til de kontraherende parter, der er nævnt i første afsnit, anvendes op til det beløb, som hver enkelt national afdeling skylder som bidrag i henhold til kriterierne for fordelingen af omkostninger, jf. første og andet afsnit, på følgende vis:

- i det første år af overgangsperioden anvendes de samlede finansielle midler, der er til rådighed i disse afdelinger
- i det andet og tredje år af overgangsperioden anvendes henholdsvis 60 % og 40 % af de finansielle midler, der er til rådighed i disse afdelinger
- i løbet af hvert af de efterfølgende år af overgangsperioden falder det beløb, der er til rådighed i afdelingerne svarende til disse kontraherende parter, hvert år med $6\frac{2}{3}$ procentpoint.

Det årlige fald i de til rådighed stående finansielle midler i afdelingerne svarende til disse kontraherende parter vil være jævnt fordelt pr. kvartal.

- b) Som det andet, hvis de finansielle midler, der er til rådighed i de kontraherende parters afdelinger, jf. litra a), ikke er tilstrækkelige til at opfylde fondens rolle, jf. artikel 75 i SRM-forordningen, anvendes de disponible finansielle midler i fondens afdelinger svarende til samtlige kontraherende parter.

De finansielle midler, der er til rådighed i samtlige de kontraherende parters afdelinger, suppleres i samme omfang som anført i tredje afsnit i dette litra med de tilbageværende finansielle midler i de nationale afdelinger svarende til de kontraherende parter, der er berørt af afviklingen, jf. litra a).

I tilfælde af afvikling af grænseoverskridende koncerner følger fordelingen af de finansielle midler, der er stillet til rådighed, mellem de i henhold til første og andet afsnit i dette litra berørte kontraherende parters afdelinger, samme nøgle som for fordelingen af omkostninger mellem dem, jf. litra a). Hvis instituttet eller institutterne, som er meddelt tilladelse i en af de kontraherende parter, der er berørt af koncernafviklingen, ikke har behov for de samlede finansielle midler, der er til rådighed i henhold til litra b), anvendes de tilgængelige finansielle midler, som der ikke er behov for i henhold til litra b), til afviklingen af de enheder, der er meddelt tilladelse i de øvrige kontraherende parter, som er berørt af koncernafviklingen.

I overgangsperioden anvendes de samlede tilgængelige finansielle midler i de kontraherende parter nationale afdelinger på følgende vis:

- i det første og andet år af overgangsperioden anvendes henholdsvis 40 % og 60 % af de finansielle midler, der er til rådighed i disse afdelinger
- i løbet af hvert af de efterfølgende år af overgangsperioden stiger det beløb, der er til rådighed i disse afdelinger, hvert år med $6\frac{2}{3}$ procentpoint.

Den årlige stigning i de til rådighed stående finansielle midler i de kontraherende parter nationale afdelinger vil være jævnt fordelt pr. kvartal.

- c) Som det tredje, hvis de finansielle midler, der er anvendt i henhold til litra b), ikke er tilstrækkelige til at opfylde fondens rolle, jf. artikel 75 i SRM-forordning, anvendes de resterende finansielle midler i afdelingerne svarende til de kontraherende parter, der er omhandlet i litra a).

I tilfælde af afvikling af grænseoverskridende koncerner benyttes de afdelinger i de berørte kontraherende parter, som ikke har ydet tilstrækkelige finansielle midler i henhold til litra a) og b) i forbindelse med afvikling af enheder, der er meddelt tilladelse på deres områder. Bidragene fra hver afdeling fastsættes i henhold til kriterierne for fordelingen af omkostninger, jf. litra a).

- d) For det fjerde, og uden at dette berører Afviklingsinstansens beføjelser, som nævnt i litra e), hvis de finansielle midler, der er omhandlet i litra c), ikke er tilstrækkelige til at dække omkostningerne ved en given afviklingsforanstaltning, overfører de berørte kontraherende parter, der er omhandlet i litra a), til fonden de ekstraordinære ex post-bidrag fra de enheder, der er meddelt tilladelse på deres respektive områder, som er opkrævet i henhold til kriterierne i artikel 70 i SRM-forordningen.

I tilfælde af afvikling af grænseoverskridende koncerner overføres ex post-bidragene af de kontraherende parter, som ikke har ydet tilstrækkelige finansielle midler i henhold til litra a) til c) i forbindelse med afvikling af enheder, der er meddelt tilladelse på deres områder.

- e) Hvis de finansielle midler, som omhandlet i litra c), ikke er tilstrækkelige til at dække omkostningerne ved en given afviklingsforanstaltning og så længe de ekstraordinære ex post-bidrag i litra d) ikke er umiddelbart tilgængelige, herunder af grunde, der vedrører stabiliteten i de pågældende institutter, kan Afviklingsinstansen udøve sin beføjelse til at indgå kontrakter om låntagning eller andre former for støtte til fonden i overensstemmelse med artikel 72 og 73 i SRM-forordningen eller til at foretage midlertidige overførsler mellem afdelinger i overensstemmelse med aftalens artikel 7.

Hvis Afviklingsinstansen beslutter at udøve de beføjelser, der er omhandlet i første afsnit i dette litra, overfører de berørte kontraherende parter i litra d) de ekstraordinære ex post-bidrag til fonden med henblik på tilbagebetaling af lån og andre former for støtte eller den midlertidige overførsel mellem afdelinger.

2. Investeringsafkastet af de beløb, der overføres til fonden i henhold til artikel 74 i SRM-forordningen, fordeles proportionelt på alle afdelingerne på grundlag af deres respektive disponible finansielle midler, dog bortset fra alle fordringer eller uigenkaldelige betalingsforpligtelser med henblik på artikel 75 i SRM-forordningen, der kan tillægges hver afdeling. Investeringsafkastene fra de afviklingsforanstaltninger, som fonden kan udføre i henhold til artikel 75 i SRM-forordningen, fordeles proportionelt på alle afdelingerne på grundlag af deres respektive bidrag til en given afviklingsforanstaltning.
3. Alle afdelingerne sammenlægges og ophører med at eksistere efter overgangsperiodens udløb.

ARTIKEL 6

Overførsel af yderligere ex ante-bidrag og målniveau

1. De kontraherende parter sikrer, at de om nødvendigt genopfylder fonden med ex ante-bidrag, der skal betales inden for de frister, der er fastlagt i artikel 68, stk. 2, 3 og 5, litra a), i SRM-forordningen, med et beløb svarende til det, der kræves for at nå målniveauet, jf. artikel 68, stk. 1, i SRM-forordningen.

2. I overgangsperioden fordeles overførslen af bidrag med henblik på genopfyldning af fonden mellem afdelingerne på følgende vis:

- a) De kontraherende parter, der er berørt af afvikling, overfører bidrag til den del af deres afdeling, som endnu ikke har været underlagt gensidiggørelse i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a) og b).
- b) Alle kontraherende parter overfører bidrag til den del af deres respektive afdelinger, som har været underlagt gensidiggørelse i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a) og b).

ARTIKEL 7

Midlertidig overførsel mellem afdelinger

1. Uden at berøre de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra a)-d), kan de kontraherende parter, der er berørt af en afvikling, i overgangsperioden anmode Afviklingsinstansen om midlertidigt at bruge den del af de finansielle midler, der er til rådighed i de endnu ikke gensidiggjorte afdelinger af fonden, der svarer til de andre kontraherende parter. I sådanne tilfælde overfører de pågældende kontraherende parter efterfølgende til fonden inden overgangsperiodens udløb ekstraordinære ex post-bidrag på et beløb svarende til det, der er modtaget af deres afdelinger, plus påløbne renter, således at de andre afdelinger får beløbene tilbage.

2. Det beløb, der midlertidigt overføres fra de enkelte afdelinger til de modtagende afdelinger, fastsættes proportionelt i forhold til deres størrelse, jf. artikel 4, stk. 2, og må ikke overstige 50 % af de disponible finansielle midler i hver afdeling, der endnu ikke er gensidiggjort. I tilfælde af afvikling af grænseoverskridende koncerner skal fordelingen af de finansielle midler, der er til rådighed, mellem de pågældende kontraherende parter afdelinger i henhold til dette stykke følge samme nøgle som for fordelingen af omkostninger mellem dem, jf. artikel 5, stk. 1, litra a).
3. Ved anmodninger om midlertidig overførsel af finansielle midler mellem afdelingerne, jf. stk. 1, træffer Afviklingsinstansen beslutninger med simpelt flertal blandt medlemmerne på plenarmøderne, jf. artikel 52, stk. 1, i SRM-forordningen. Når Afviklingsinstansen træffer beslutninger om midlertidig overførsel, præciserer den rentesatsen, tilbagebetalingsperioden og andre vilkår og betingelser vedrørende overførslen af finansielle midler mellem afdelinger.
4. Afgørelsen fra Afviklingsinstansen om midlertidig overførsel af finansielle midler, jf. stk. 3, kan kun træde i kraft, hvis ingen af de kontraherende parter, fra hvis afdelinger overførslen er blevet foretaget, har gjort indsigelse inden for fire kalenderdage efter datoen for afgørelsens vedtagelse.

I løbet af overgangsperioden kan en kontraherende part kun udøve sin ret til indsigelse,

- a) hvis den kan få brug for de finansielle midler fra den nationale afdeling, som svarer til den, med henblik på at finansiere en afviklingsforanstaltning på kort sigt, eller hvis den midlertidige overførsel vil bringe gennemførelsen af en igangværende afviklingsforanstaltning i fare,
- b) hvis den midlertidige overførsel vil udgøre mere end 25 % af den del af den nationale afdeling, der endnu ikke er underlagt gensidiggørelse i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a) og b), eller
- c) hvis den skønner, at den kontraherende part, hvis afdeling drager fordel af den midlertidige overførsel, ikke yder garantier for tilbagebetaling fra nationale kilder eller for støtte fra den europæiske stabilitetsmekanisme efter de aftalte procedurer.

Den kontraherende part, der har i sinde at gøre indsigelse, skal behørigt dokumentere, at der foreligger omstændigheder som omhandlet i litra a)-c).

Såfremt der gøres indsigelse i overensstemmelse med dette stykke, vedtages Afviklingsinstansens afgørelse om midlertidig overførsel, med udelukkelse af finansielle midler tilhørende afdelingerne i de kontraherende parter, der gør indsigelse.

5. Hvis et itinstitut i en kontraherende part, fra hvis afdeling der er overført finansielle midler i medfør af denne artikel, er omfattet af afvikling, kan den pågældende kontraherende part anmode Afviklingsinstansen om at overføre et beløb fra fonden til sin afdeling svarende til det beløb, som oprindeligt blev overført fra denne afdeling. Afviklingsinstansen skal efter modtagelse af en sådan anmodning omgående godkende overførslen.

I dette tilfælde har de kontraherende parter, som oprindeligt drog fordel af den midlertidige anvendelse af finansielle midler, ansvaret for til fonden at overføre de beløb, som er fordelt til den pågældende kontraherende part i medfør af første afsnit på de betingelser og vilkår, der skal præciseres af Afviklingsinstansen.

6. Afviklingsinstansen præciserer de generelle kriterier for fastsættelse af betingelserne for, hvordan den midlertidige overførsel af finansielle midler mellem afdelingerne som omhandlet i denne artikel finder sted.

ARTIKEL 8

Kontraherende parter, der ikke har euroen som valuta

1. Hvis Rådet for Den Europæiske Union på en dato, der ligger senere end datoen for denne aftales anvendelse i henhold til artikel 12, stk. 2, vedtager en beslutning om ophævelse af en dispensation for en kontraherende part, der ikke har euroen som valuta, som defineret i artikel 139, stk. 1, i TEUF, eller af dens undtagelse, jf. protokol (nr. 16) om visse bestemmelser vedrørende Danmark, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF ("Protokollen om visse bestemmelser vedrørende Danmark"), eller hvis en kontraherende part, der ikke har euroen som valuta, i mangel af en sådan beslutning tiltræder den fælles tilsynsmekanisme og den fælles afviklingsmekanisme, overfører den til fonden et bidragsbeløb, der er opkrævet på dens område, svarende til den del af det samlede målniveau for dens nationale afdeling, som er beregnet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, og som således er lig med det beløb, som ville være blevet overført af den pågældende kontraherende part, hvis den havde deltaget i den fælles tilsynsmekanisme og den fælles afviklingsmekanisme siden datoen for aftalens anvendelse, jf. artikel 12, stk. 2.

2. Beløb, der udbetales af en kontraherende parts afviklingsfinansieringsordning, jf. stk. 1, i forbindelse med afviklingsforanstaltninger på dens eget område, trækkes fra de beløb, som den pågældende kontraherende part skal overføre til fonden i medfør af stk. 1. I sådanne tilfælde er den pågældende kontraherende part fortsat forpligtet til at overføre et beløb til fonden svarende til det, der ville have været nødvendigt for at nå målniveauet for dens afviklingsfinansieringsordning i overensstemmelse med artikel 102 i BRR-direktivet og inden for de heri fastsatte frister.

3. Afviklingsinstansen fastsætter efter aftale med den pågældende kontraherende part det præcise bidragsbeløb, den skal overføre i overensstemmelse med kriterierne i stk. 1 og 2.

4. Omkostningerne ved en eventuel afviklingsforanstaltning, der iværksættes af kontraherende parter, der ikke har euroen som valuta, inden datoen, hvor beslutningen om ophævelse af deres dispensation, jf. artikel 139, stk. 1, i TEUF, eller deres undtagelse, jf. protokollen om visse bestemmelser vedrørende Danmark, får virkning, eller inden datoen for ikrafttrædelsen af ECB's afgørelse om tæt samarbejde, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013, afholdes ikke af fonden.

Hvis ECB i sin omfattende vurdering af institutterne, som er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1024/2013, er af den opfattelse, at nogen af de pågældende kontraherende parters kreditinstitutter er nødlidende eller forventes at blive nødlidende, afholdes afviklingsomkostninger i forbindelse med afviklingsforanstaltninger for de pågældende institutter ikke af fonden.

5. Såfremt det tætte samarbejde med ECB afsluttes, tilbagebetales de bidrag, som den kontraherende part, der er berørt af afslutningen, har overført i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i SRM-forordningen.

Afslutning af det tætte samarbejde med ECB berører ikke de kontraherende parter rettigheder og forpligtelser i forbindelse med de afviklingsforanstaltninger, der har fundet sted i løbet af den periode, hvor de kontraherende parter er bundet af denne aftale, og som vedrører:

- overførsel af ex post-bidrag, jf. artikel 5, stk. 1, litra d)
- genopfyldning af fonden, jf. artikel 6 og
- midlertidig overførsel mellem afdelinger, jf. artikel 7.

ARTIKEL 9

Overholdelse af de generelle principper og mål for afvikling

1. Fælles brug af fonden og overførsel af bidrag til fonden er betinget af en permanent retlig ramme for afvikling, hvis regler svarer til og mindst fører til samme resultat som dem, der er fastsat i SRM-forordningen, som fastsat i de efterfølgende, og uden ændring af disse regler:

- a) Procedurereglerne for vedtagelse af en afviklingsordning, jf. artikel 16 i SRM-forordningen

- b) Afviklingsinstansens regler for beslutningstagning, jf. artikel 52 og 55 i SRM-forordningen
- c) De generelle principper vedrørende afvikling, jf. artikel 15 i SRM-forordningen, navnlig princippet om, at aktionærerne i instituttet under afvikling bærer de første tab, og at kreditorerne i instituttet under afvikling bærer tabene efter aktionærerne i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen for deres fordringer, som fastsat i nævnte artikel 13, stk. 1, litra a) og b)
- d) Reglerne vedrørende afviklingsværktøjer, jf. artikel 22, stk. 2, i SRM-forordningen, navnlig dem, der omhandler anvendelsen af bail-in-værktøjet i forordningens artikel 27 og i artikel 43 og 44 i BRR-direktivet og de specifikke tærskler, de fastsætter, vedrørende påførelse af tab for aktionærer og kreditorer og fondens bidrag til en given afviklingsforanstaltning.

2. Hvis reglerne vedrørende afvikling, jf. stk. 1, fastsat i SRM-forordningen som gældende på tidspunktet for dens oprindelige vedtagelse, ophæves eller på anden måde ændres imod en kontraherende parts vilje, herunder vedtagelse af bail-in-regler på en måde, der ikke svarer til eller ikke fører til mindst det samme og ikke mindre stringente resultat end det, der følger af SRM-forordningen som gældende på tidspunktet for dens oprindelige vedtagelse, og hvis denne kontraherende part udøver sine rettigheder i henhold til folkeretten vedrørende en fundamental ændring af omstændigheder, kan enhver anden kontraherende part på grundlag af denne aftales artikel 14 anmode Domstolen om at undersøge, om der foreligger en fundamental ændring af omstændigheder og konsekvenserne heraf i overensstemmelse med folkeretten. I sin ansøgning kan den kontraherende part anmode Domstolen om at udsætte gennemførelsen af en foranstaltning, der er genstand for tvisten, og i så tilfælde finder artikel 278, i TEUF og artikel 160-162 i Domstolens procesreglement anvendelse.

3. Proceduren i denne artikels stk. 2 foregriber eller påvirker ikke anvendelsen af de retsmidler, der er omhandlet i artikel 258, 259, 260, 263, 265 og 266 i TEUF.

ARTIKEL 10

Overholdelse

1. De kontraherende parter træffer de nødvendige foranstaltninger i national ret for at sikre overholdelse af deres forpligtelse til i fællesskab at overføre bidragene i overensstemmelse med denne aftale.

2. Med forbehold af Domstolens beføjelser i henhold til denne aftales artikel 14 kan Afviklingsinstansen på eget initiativ eller efter anmodning fra en kontraherende part overveje, hvorvidt en kontraherende part ikke har overholdt sin forpligtelse til at overføre bidragene til fonden som fastsat i denne aftale.

Såfremt Afviklingsinstansen fastslår, at en kontraherende part ikke har overholdt sin forpligtelse til at overføre bidragene, fastsætter den en frist, inden for hvilken denne kontraherende part træffer de nødvendige foranstaltninger for at bringe overtrædelsen til ophør. Såfremt den kontraherende part ikke træffer de nødvendige foranstaltninger for at bringe overtrædelsen til ophør inden for den frist, der er fastsat af Afviklingsinstansen, udelukkes brugen af afdelinger i alle de kontraherende parter, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), ved afviklingen af institutter, der er meddelt tilladelse i den pågældende kontraherende part. Denne udelukkelse ophører fra det øjeblik, hvor Afviklingsinstansen vurderer, at den pågældende kontraherende part har truffet de nødvendige foranstaltninger for at bringe overtrædelsen til ophør.

3. Afviklingsinstansens beslutninger i henhold til denne artikel træffes med simpelt flertal af formanden og medlemmerne, jf. artikel 43, stk. 1, litra b), i SRM-forordningen.

AFSNIT IV

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

ARTIKEL 11

Ratifikation, godkendelse eller accept og ikrafttræden

1. Denne aftale ratificeres, godkendes eller accepteres af signatarerne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikations-, godkendelses- eller acceptdokumenterne deponeres hos Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union ("depositaren"). Depositaren underretter de andre signatarer om hver deponering og datoen herfor.
2. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den anden måned efter den dato, hvor ratifikations-, godkendelses- eller acceptdokumenterne er blevet deponeret af signatarer, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme og i den fælles afviklingsmekanisme, og som repræsenterer mindst 90 % af samtlige vægtede stemmer blandt de medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme og den fælles afviklingsmekanisme, jf. protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF.

ARTIKEL 12

Anvendelse

1. Denne aftale finder anvendelse mellem de kontraherende parter, der har deponeret deres ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrumenter, under forudsætning af, at SRM-forordningen forinden er trådt i kraft.
2. Med forbehold af stk. 1 i denne artikel og under forudsætning af, at denne aftale er trådt i kraft i henhold til artikel 11, stk. 2, finder den anvendelse fra den 1. januar 2016 mellem de kontraherende parter, som deltager i den fælles tilsynsmekanisme og i den fælles afviklingsmekanisme, og som har deponeret deres ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrumenter inden denne dato. Såfremt denne aftale ikke er trådt i kraft den 1. januar 2016, finder den anvendelse fra ikrafttrædelsesdatoen mellem de kontraherende parter, som deltager i den fælles tilsynsmekanisme og i den fælles afviklingsmekanisme, og som har deponeret deres ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrumenter inden denne dato.
3. Denne aftale finder anvendelse mellem de kontraherende parter, som deltager i den fælles tilsynsmekanisme og i den fælles afviklingsmekanisme, men som ikke har deponeret deres ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrumenter inden datoen for dens anvendelse, jf. stk. 2, fra den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af deres respektive ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrument.

4. Denne aftale finder ikke anvendelse på de kontraherende parter, som har deponeret deres ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrumenter, men som ikke deltager i den fælles tilsynsmekanisme og i den fælles afviklingsmekanisme på datoen for denne aftales anvendelse. Disse kontraherende parter deltager imidlertid i den voldgiftsaftale, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, fra datoen for aftalens anvendelse med henblik på at forelægge Domstolen enhver tvist om fortolkningen og håndhævelsen af artikel 15.

Den finder anvendelse på de kontraherende parter, der er omhandlet i første afsnit, fra den dato, hvor beslutningen om ophævelse af deres dispensation, jf. artikel 139, stk. 1, i TEUF, eller deres undtagelse, jf. protokollen om visse bestemmelser vedrørende Danmark, får virkning, eller, hvis en sådan ikke foreligger, fra datoen for ikrafttrædelsen af ECB's afgørelse om tæt samarbejde, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning nr. (EU) nr. 1024/2013.

Med forbehold af artikel 8 ophører denne aftale med at finde anvendelse på de kontraherende parter, der har etableret det tætte samarbejde med ECB, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013, fra tidspunktet for afslutningen af det tætte samarbejde, jf. artikel 7, stk. 8, i denne forordning.

ARTIKEL 13

Tiltrædelse

Denne aftale kan tiltrædes af andre medlemsstater end de kontraherende parter. Med forbehold af artikel 8, stk. 1-3, får tiltrædelsen virkning ved deponeringen af tiltrædelsesinstrumentet hos depositaren, som underretter de andre kontraherende parter herom. Efter at de kontraherende parter har bekræftet gyldigheden, deponeres denne aftales tekst på den tiltrædende medlemsstats officielle sprog, der også er et af de officielle sprog i Unionens institutioner, i depositarens arkiver som en gyldig tekst til denne aftale.

ARTIKEL 14

Twistbilæggelse

1. Såfremt en kontraherende part ikke er enig i en anden kontraherende parts fortolkning af en eller flere af denne aftales bestemmelser, eller når den mener, at en anden kontraherende part ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til denne aftale, kan den forelægge sagen for Domstolen. Den dom, der afsiges af Domstolen, er bindende for sagens parter.

Såfremt Domstolen fastslår, at en kontraherende part ikke har overholdt de forpligtelser, som påhviler den i henhold til aftalen, skal denne kontraherende part gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger inden for en frist, som Domstolen fastsætter. Såfremt den kontraherende part ikke træffer de nødvendige foranstaltninger for at bringe overtrædelsen til ophør inden for den af Domstolen fastsatte frist, udelukkes anvendelsen af alle de kontraherende parter afdelinger, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), for institutter, der er meddelt tilladelse i denne kontraherende part.

2. Denne artikel udgør en voldgiftsaftale mellem de kontraherende parter i betydningen i artikel 273 i TEUF.

3. Medlemsstater, der ikke har euroen som valuta og ikke har ratificeret denne aftale, kan underrette depositaren om deres hensigt om at tiltræde voldgiftsaftalen i denne artikels stk. 2 med henblik på at forelægge Domstolen enhver tvist om fortolkningen og håndhævelsen af artikel 15. Depositaren underretter de kontraherende parter om den pågældende medlemsstats underretning, og herefter bliver den pågældende medlemsstat kontraherende part i den voldgiftsaftale, der er omtalt i denne artikels stk. 2, til de formål, der er beskrevet i dette stykke.

ARTIKEL 15

Kompensation

1. De kontraherende parter forpligter sig til i fællesskab, rettidigt og med renter at tilbagebetale det beløb til en medlemsstat, der ikke deltager i den fælles tilsynsmekanisme og den fælles afviklingsmekanisme ("ikkedeltagende medlemsstat"), som den ikkedeltagende medlemsstat har betalt i egne indtægter svarende til brugen af EU's almindelige budget i tilfælde med ansvar uden for kontraktforhold og udgifter forbundet hermed, for så vidt angår EU-institutionernes udøvelse af beføjelser i henhold til SRM-forordningen.
2. Det beløb, som hver ikkedeltagende medlemsstat skønnes at have bidraget med til et ansvar uden for kontraktforhold og udgifter forbundet hermed, fastsættes proportionelt på grundlag af deres respektive bruttonationalindkomst i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom¹ eller en senere EU-retsakt om ændring eller ophævelse heraf.
3. Kompensationsudgifter fordeles proportionelt mellem de kontraherende parter på grundlag af deres bruttonationalindkomsts størrelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom eller en senere EU-retsakt om ændring eller ophævelse heraf.

¹ Rådets afgørelse af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17).

4. Beløbene tilbagebetales til de ikkedeltagende medlemsstater på datoerne for bogføring på de konti, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000¹ eller en senere EU-retsakt om ændring eller ophævelse heraf, af de beløb, der svarer til betalingerne fra EU-budgettet til dækning af ansvaret uden for kontraktforhold og udgifter forbundet hermed efter vedtagelse af det dertil knyttede ændringsbudget.

Eventuelle renter beregnes i overensstemmelse med de bestemmelser vedrørende renter på for sent overførte beløb, der finder anvendelse på Unionens egne indtægter. Omregningen mellem national valuta og euro sker til en vekselkurs, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, første afsnit, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 eller en senere EU-retsakt om ændring eller ophævelse heraf.

5. Kommissionen samordner de kontraherende parters tilbagebetaling i overensstemmelse med kriterierne i stk. 1 -3. Kommissionens koordinerende rolle omfatter beregning af det grundlag, som betalingerne skal foretages på, udstedelse af meddelelser til de kontraherende parter med krav på betalinger, og beregning af renter.

¹ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1) med senere ændringer.

ARTIKEL 16

Revision

1. Senest to år efter denne aftales ikrafttræden og derefter hver 18. måned vurderer og forelægger Afviklingsinstansen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet om gennemførelsen af denne aftale og navnlig om, hvorvidt den fælles brug af fonden fungerer hensigtsmæssigt, og om dens effekt på finansiell stabilitet og det indre marked.
2. Senest ti år efter denne aftales ikrafttræden og på baggrund af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse som anført i rapporterne fra Afviklingsinstansen i henhold til stk. 1 træffes de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med TEU og TEUF med henblik på indarbejdelse af denne aftales substans i Unionens retlige ramme.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...2014, på bulgarsk, kroatisk, tjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, finsk, fransk, tysk, græsk, ungarsk, irsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, portugisisk, slovakisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk og svensk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed, i ét originaleksemplar, der deponeres i depositarens arkiver. Depositaren fremsender en bekræftet afskrift til hver af de kontraherende parter.

HENSIGTSERKLÆRINGER FRA DE KONTRAHERENDE PARTER OG OBSERVATØRER
I REGERINGSKONFERENCEN, DER ER MEDLEMMER AF RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION, SOM SKAL DEPONERES SAMMEN MED AFTALEN:

Erklæring nr. 1:

De kontraherende parter og observatører i regeringskonferencen, der er medlemmer af Rådet for Den Europæiske Union, noterer sig, under fuld overholdelse af de proceduremæssige krav i de traktater, som Den Europæiske Union bygger på, at det er deres mål og hensigt, medmindre de alle aftaler andet, at

- a) artikel 4, stk. 3, i SRM-forordningen som gældende på tidspunktet for dens oprindelige vedtagelse, ikke ophæves eller ændres
- b) principperne og reglerne vedrørende bail-in-værktøjet ikke ophæves eller ændres på en måde, der ikke svarer til eller ikke fører til mindst det samme og ikke mindre stringente resultat end det, der følger af SRM-forordningen som gældende på tidspunktet for dens oprindelige vedtagelse.

Erklæring nr. 2:

Signatarerne af den mellemstatslige aftale om overførsel og gensidiggørelse af bidrag til Den Fælles Afviklingsfond erklærer, at de stræber mod at afslutte ratificeringsprocessen i overensstemmelse med deres respektive nationale lovkrav i tilstrækkelig god tid til, at den fælles afviklingsmekanisme kan være fuldt operationel senest den 1. januar 2016.
